

ת"פ 43738/10/16 - מדינת ישראל נגד סללאם אסעד

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 43738-10-16 מדינת ישראל נ' אסעד
תיק חיצוני:

בפני	כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	סללאם אסעד

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המייחסות לו ביצוע עבירות איסור צידה ללא רישיון ציד או היתר ואיסור ציד בשיטות אסורות (שימוש ברשתות).
2. מעובדות כתב האישום עולה כי בתאריך 24/7/2015, בשעה 15:30 אחה"צ וסמוך לה, באזור מטעי מושב עלמה (להלן: "אזור הציד") עסק הנאשם בצוותא חדא עם אחר - עלם אלדין (להלן: "עלם") בציד חוחיות באמצעות פריסת רשת קופצת (להלן: "הרשת").
3. חוחית הינה חיית בר מוגנת.

טיעוני הצדדים לעונש :

4. ביום 20.2.17 טענו הצדדים לעונש.

טיעוני המאשימה :

- א. ב"כ המאשימה הגיש גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (ת/1), כתב אישום בבית דין צבאי מחוזי וגזר דין (ת/2), גיליון ר"פ פלילי (ת/3).
- ב. לחובת הנאשם יש לזקוף כי מדובר בעבירה חמורה של ציד חיית בר מוגנת, במקרה הזה חוחיות, באמצעי אסור, שהינו רשת קופצת. לטובת הנאשם יש לזקוף הודאתו בהזדמנות

עמוד 1

הראשונה ונטילת אחריות על מעשיו.

ג. למתחם הענישה ההולמת, הפנה ב"כ המאשימה לגזרי דין שניתנו לאור הסדרי טיעון אך משקפים את רמת הענישה במקרים שבהם היה אירוע צייד ללא צידה, הפנה לת.פ. 42895-08-16 (שלום טבריה), תיק 5119-08-14, תיק 39043-12-14 והערעור בגינו, 47780-08-15. בכל הפסיקה שהוצגה בגין מתחמי הענישה של ציד חוחיות, בין אם נצודו כאלה בפועל ובין אם לאו, נקבעו רכיבים של עונש מאסר על תנאי, קנס כספי מרתיע וחתימה על התחייבות.

ד. לפיכך עתר ב"כ המאשימה בנסיבות תיק זה לעונשים הבאים:

- מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים ל- 3 שנים.
- לעניין מתחם הקנס, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, המאשימה סבורה כי הקנס צריך לנוע בין 10,000 ₪ ל- 12,000 ₪.
- חתימת הנאשם על התחייבות כספית משמעותית, להימנע מביצוע מעשים דומים.

טיעוני הנאשם

א. הנאשם הגיש מטעמו תעודה רפואית שתתמוך בטענתו כי סובל מ PTSD (נ/1).

הנאשם נוטל תרופות כל חודש, ויכול להביא מסמכים על כך. מחלתו הופיעה כתוצאה מאירועים במלחמת לבנון השנייה, היה חייל בצבא בגדוד חרב 229 ולחמו בלבנון, היו לו כמה אירועים בלבנון במארון א - ראס ובינת-ג'בל, והוא בטיפול ממושך של שנים.

ב. הנאשם אינו עובד, לא מקבל קיצבה, יש לו חוב לביטוח לאומי, הציג דרישת תשלום (נ/2), הציג הגבלות שיש לו בהוצאה לפועל (נ/3) ויכול להביא ריכוז של החובות שלו העומדים על סך של 200,000 ₪. הנאשם מודע כי מלבד תיק זה מתנהלים כנגדו עוד שני תיקים דומים.

ג. הנאשם ביקש כי יוטל עליו קנס נמוך ככל האפשר, אין לו כל הכנסה ואין לו פרנסה. הוא לא הגיש תביעת נכות, גם לצבא עוד לא הגיש תביעה, אך מטפל בהגשת תביעה.

ד. לנאשם אין משפחה ואין ילדים, הוא גר אצל ההורים, לא מתכוון להמשיך בצייד, המקרה אירע כאשר חבר באותו אירוע לקח אותו, הוא לא שיקר ורק אמר את האמת. החבר לקח אותו ואמר לו שהולכים לאיזה שהוא מקום, ובחקירה אמר רק את האמת.

במסגרת החלטת בית המשפט הותר לנאשם להגיש עד יום 27/2/17, דו"ח ריכוז חובות במסגרת ההוצאה לפועל, וכן כל מסמך רלוונטי לעניין מצבו הרפואי אך הנאשם לא עשה כן.

דין והכרעה

העבירה של ציד חיית בר מוגנת

6.

סעיף 2 לחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955 : איסור צידה -

"לא יצוד אדם ציד או חיית בר מוגנת, אלא ברשיון ציד או בהיתר על פי סעיף 3".

סעיף 5 (6) לחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955 קובע:

" 5. לא יצוד אדם ציד בשיטות ובאמצעים אלה:

(6) שימוש במלכודות, ברשתות או בדבק; "

סעיף 14 לחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955 קובע :

" (א) העובר עבירה על פי חוק זה או על תקנה שהותקנה לפי סעיף 16 למעט על פי פסקה (2), או העובר על תנאי מתנאי רשיון או היתר שניתן על פי חוק זה, דינו, אם אין הוראה אחרת בחוק זה, מאסר שנה אחת או קנס.

(ב) העובר עבירה לפי הוראות הסעיפים 2, 3 ו-4 דינו - מאסר שנתיים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

מכאן כי העבירה של ציד חיית בר מוגנת היא עבירה מסוג עוון, כאשר עונש המאסר המקסימאלי בגינה הינו שנתיים. כמו כן, העונש יכול להיות "מאסר שנתיים או כפל הקנס".

סעיף 36 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 מורה כדלקמן :

"נקבע בחוק מאסר בלבד או נקבע מאסר או קנס לחלופין, רשאי בית המשפט להטיל מאסר או קנס או שניהם כאחד; אולם מקום שנקבע בחוק מאסר חובה לא יטיל בית המשפט קנס בלבד."

סעיף 61 (א)(3) לחוק העונשין קובע כי :

"אם קבוע לעבירה עונש מאסר למעלה משנה ולא יותר משלוש שנים - קנס עד 75,300 שקלים חדשים". מכאן כי בסמכות בית המשפט להטיל קנס עד 150,600 ₪.

השלבים בגזירת הדין

בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין, מלאכת גזירת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים.

בשלב הראשון, על בית משפט לקבוע את מתחם העונש ההולם הנובע מן הערך החברתי שנפגע כתוצאה מהעבירה, מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירה זו ונסיבות ביצועה, לרבות מידת אשמו של הנאשם.

בשלב השני, על בית המשפט לבחון אם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם, בין לקולא ובין לחומרא.

בשלב השלישי יקבע בית המשפט את העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם באם לא מצא נסיבות לחריגה ממתחם העונש ההולם.

אעמוד על שלושת השלבים:

השלב הראשון, קביעת מתחם העונש ההולם :

הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו:

כב' השופט טירקל ציין ברע"פ 1161/04 חאג' יחיא נ' מדינת ישראל, תק-על 2005(2), את האיסור לצוד עוד מדיני המשפט העברי :

"בעניין ציד בעלי חיים ידועה תשובתו שלרבי יחזקאל לנדא, (פולין 1713 - פראג 1793) בעל שו"ת "נודע ביהודה", שהיה רבה של פראג ומגדולי הפוסקים שבדורו, שנשאל:

"איש אחד אשר זכהו השם בנחלה רחבה ויש לו כפרים ויערות אשר בה יערות תרמוש כל חיתו יער, אם מותר לו לילך בעצמו לירות בקנה שריפה [=רובה ציד] לצוד ציד או אם אסור לישראל לעשות דבר זה, אי [=אם] משום צער בעלי חיים, אי משום בל תשחית, ואי משום שנהגו בו איסור".

בתשובתו אמר, בין היתר:

"ואמנם מאד אני תמה על גוף הדבר, ולא מצינו איש ציד [במקרא] רק בנמרוד ובעשו, ואין זה דרכי בני אברהם יצחק ויעקב... ואיך ימית איש ישראלי בידים בעלי חיים בלי שום צורך רק לגמור חמדת זמנו להתעסק בצידה?!".

בסיכום דבריו אמר:

"ולכן יש בדבר זה מדה מגונה, דהיינו אכזריות, וגם איסורא וסכנתא [=איסור וסכנה]... ולכן השומע לי ישכון בטחה שקט ושאנן בביתו, ולא יאבד זמנו בדברים

כאלה... והיה זה שלום. מנאי [=ממני], הטרוד" (שו"ת נודע ביהודה מהדורא תנינא, יורה דעה, סימן י') (ההדגשות שלי - י' ט').

כבוד השופט ג'ובראן עמד על הצורך בהחמרת הענישה המוטלת בעבירות הפוגעות בבעלי החיים ב- רע"פ 8122/12 פחמאווני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (27.1.13):

"בטרם סיום אציין כי אף אני שותף לעמדתו של בית המשפט המחוזי, כי יש מקום להחמיר בענישה הנוגעת לפגיעה בבעלי חיים, הן חיות הבר הן חיות הבית. התאכזרות ופגיעה בבעלי חיים, מעבר לפגיעה העקיפה שהיא גורמת לבני האדם, מעידה על אטימות לב וקהות חושים. נדמה כי דווקא בעידן הנוכחי, עידן השפעה טכנולוגי, חשופים בעלי החיים לאלימות חריפה מבעבר. חדשות לבקרים אנו שומעים על ניסויים מעוררי פלצות הנעשים בחיות תמימות לצרכים מסחריים, על תנאי גידול ואחזקה אכזריים שלבעלי חיים בתעשיית המזון, ועל צמצום מרחב המחיה הטבעי של בעלי חיים מוגנים המנסים לשרוד בטבע. ברי, כי ישנם מקרים בהם אין מנוס מפגיעה בחי ובצומח, בין אם לשם הצלת חיים אדם ובין אם לצורך פיתוח אנושי. יחד עם זאת, חובה עלינו להקפיד הקפדה יתרה לצמצם את הכאב הנגרם על ידינו, בייחוד כאשר מדובר במי שאת זעקותיו אנו מתקשים לשמוע, ושאינו יכול לעמוד על זכויות. מהלך זה, להגנת האנושיות שבנו על ידי צמצום פגיעתנו בבעלי החיים הסובבים אותנו, צריך להשפיע על כלל תחומי המשפט, ובתוכו אף על המשפט הפלילי."

בע"פ (מרכז) 45128-12-10 - עלאא באזלאמיט ואח' נ' מדינת ישראל, תק-מח 2011(2), 11138 נקבע על ידי בית המשפט בעניינה של עבירת הציד הבלתי חוקי כי :

"על ביהמ"ש להילחם בתופעה של ציד בלתי חוקי ולהכביד ידו על מבצעי עבירה כאמור עד כי תהפוך בלתי כלכלית ובלתי כדאית לעוסקים בה. רק ענישה של ממש תביא להרתעה ויהא בה כדי להציל את נוף ארצנו."

בע"פ(מרכז) 45128-12-10 עלאא באזלאמיט נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים משפטיים 15.05.11) נאמר לעניין ציד החיות בישראל :

" החוחית היא ציפור שיר צבעונית, חיית בר מוגנת, שבשל יופייה היא מהווה מטרה לציידים אשר צדים אותה לצורך גידולה בשבי. לעיתים מכילאים אותה עם הציפור קנרית וסוחרים בן הכלאיים, המכונה בערבית "בנדוק" (ממזר), שלו שירה נאה."

המחוקק אף הביע דעתו בעניין הצורך בהחמרת הענישה בתיקון החוק (תיקון מס' 6 תשס"ט-2008), ובו הוגדל גובה הקנס המירבי לכפל הקנס שנקבע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין.

עמוד 5

במקרה שבפני מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הנמוך עד הבינוני שעה שמחד לא הואשם הנאשם בגרימת מותן של חוחיות או לכידתן ומאידך מדובר בהתארגנות בצוותא ובשימוש ברשתות לצורך ביצוע העבירה. עם זאת, לא נצודו בפועל חוחיות ומכאן אין לומר כי הפגיעה במקרה זה בערך המוגן מצוייה ברף גבוה.

נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם

העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה אשר מנוסח בסעיף 40ב לחוק העונשין כדלקמן:

"העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה - העיקרון המנחה)".

רכיב "מידת אשמו של הנאשם" בביצוע העבירה הוא עיקרון מנחה בענישה. בסעיף 40ט(א)(1) ו-(2) לחוק העונשין נקבע כי בית המשפט יתחשב בהתקיימן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשי העבירה ועל אשמו של הנאשם:

(1) התכנון שקדם לביצוע העבירה;

(2) חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה".

במקרה שבפני מדובר בביצוע עבירה של ציד חיות בר מוגנת. עבירת הציד הינה העבירה המרכזית והדומיננטית בחוק ואשר משניים לה עבירות החזקת חיות בר מוגנת, מסחר בחיות בר מוגנת והעברת חיות בר מוגנת וזאת בכל האמור בחומרת העונש שנקבע בצידן של עבירות אלו על ידי המחוקק הן במשך המאסר והן בגובה הקנס שניתן להטיל על עובר העבירה.

הנאשם פעל תוך תכנון מוקדם ולא בלהט הרגע. הוא הכין מראש את הרשת, באמצעותה עסק ביחד עם אחר בציד חוחיות.

"מידת הנזק" שנגרם או שהיה צפוי להיגרם מביצוע עבירה של החזקת חיות בר מוגנת הינה פונקציה של מספר גורמים :

א. סוג החיה אותה ביקש הנאשם לצוד, מידת נדירותה של אותה חיה, המאפיינים הייחודיים שבה, מידתה של סכנת ההכחדה בה מצויה החיה הניצודה, היקף ומהות האמצעים שננקטים על ידי הרשויות לשם הגנה על שלומה של החיה המוגנת בסביבתה הטבעית, מידת נפיצותן של העבירות שפוגעות באותה חיה מוגנת.

ב. קיימת חשיבות למספר החיות המוגנות שניצודו שלא כדין. אין דינו של מי שצד חוחית אחת כדינו של מי שצד עשרות חוחיות.

במקרה דנן עסקינן בצייד חיית בר מסוג חוחית. החוחית הינה חיית בר מוגנת הנמצאת בשנים האחרונות במתקפת צייד בלתי חוקי, בעיקר על ידי חובבי חובבי ציפורים שגם סוחרים בהן, מכליאים אותן עם זנים אחרים למטרות רווח. התוצאה הינה כי החוחית נתונה בסכנת הכחדה. בפני בית משפט זה מובאים לדין נאשמים רבים באשמה כי ביצעו עבירות צייד בלתי חוקי בכלל ועבירות ציד חוחיות באמצעות רשתות בפרט וניכר כי אין מדובר בתופעה זניחה או ספורדית.

הנאשם הורשע בציד חוחיות ללא פגיעה ממשית בחוחיות ומכאן כי הנזק שנגרם בפועל הינו מועט, זאת לעומת הנזק הפוטנציאלי בביצוע העבירה שהינו רב.

מידת אשמו של הנאשם בביצוע העבירה הינה מלאה על אף טענת הנאשם כי רק "נגרר" לביצוע העבירות בידי עלם שהרי לא הובאו כל ראיות שיתמכו בטענתו זו לה אין גם זכר בעובדות כתב האישום בהן הודה.

מדיניות הענישה הנוהגת

מעיון בפסיקה הנוהגת אשר הוגשה לעיון בית המשפט וגזרי הדין אשר ניתנו בעת האחרונה על ידי מותב זה עולה כי קיימת מגמת החמרה בענישה הכספית הנוהגת בגין עבירות ציד חיית בר מוגנת בכלל ועבירות ציד של חוחיות בפרט. זאת לצד הוספת רכיב של מאסר על תנאי המוטל בגין עבירות אלו אך בשנים האחרונות. להלן התייחסות לפסיקה הנוהגת בעבירת ציד חיית בר מוגנת בנסיבות דומות ככל הניתן:

א. **בת"פ (שלום טבריה) 59310-07-15 מ"י נ' קוואסמי ואח', לא פורסם (19/1/16)** הורשעו כל אחד מהנאשמים על פי הודאתם בציד 9 חוחיות באמצעות רשת ונדונו לעונשי מאסר מותנה, קנס בסך 11,500 ₪ וחתימה על התחייבות כספית בסך 30,000 ₪.

ב. **בת"פ 303-08-15 (שלום טבריה) מ"י נ' סיאם ואח', לא פורסם (15/12/15)** הורשע נאשם 2 על פי הודאתו בגין ציד 6 חוחיות באמצעות רשת ונדון לעונשי מאסר מותנה, קנס בסך 10,000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית בסך 15,000 ₪.

ג. **בת"פ 59339-07-15 (שלום טבריה) מ"י נ' סיאם ואח', לא פורסם (15/12/15)** הורשע נאשם 1 על פי הודאתו בגין עבירת החזקת חיית בר מוגנת (לשלשת ונוצות ציפור שיר) וכן ציד חיית בר מוגנת בצירוף תיק נוסף (ציד 6 חוחיות באמצעות רשת) ונדון לעונשי מאסר מותנה, קנס בסך 13,000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית בסך 15,000 ₪.

ד. בת"פ 22845-02-14 (שלום טבריה) מ"י נ' בדראן ואח', לא פורסם (2/12/15) נדון
נאשם 3 על פי הודאתו בעבירת ציד 20 חוחיות באמצעות רשתות ונדון לעונשי מאסר מותנה, קנס בסך
13,000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית בסך 15,000 ₪.

ה. בת"פ 39788-08-11 מדינת ישראל נ' כנעאן ואח', פורסם במאגרים משפטיים,
(20.10.2014) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירת ציד חוחיות באמצעות רשת וכלוב. בשטח הציד
נמצאה רשת פרוסה ובתוכה לכודים 2 דרורים ופשוש ונדון לעונשי מאסר על תנאי, קנס בסך 10,000
₪ וחתימה על התחייבות כספית בסך 20,000 ₪.

ו. בת.פ 2933/05 (שלום נצרת) מ"י נ' אבו עצב ואח', פורסם במאגרים המשפטיים
(21/12/06) הורשעו הנאשמים בגין ביצוע 2 עבירות ציד חוחיות ונדונו לקנס בסך 10,000 ₪ ומאסר
מותנה.

ז. בת.פ (שלום נתניה) 3519-08 מ"י נ' באזלאמיט ואח', פורסם במאגרים המשפטיים
(5/7/10) נדונו הנאשמים בגין החזקת 46 חוחיות ונדונו לעונשי קנס בסך 5000 ש"ח, מאסר מותנה
וחתימה על התחייבות כספית.

ח. במסגרת תיק פלילי 39043-02-14 (שלום טבריה) השית מותב זה על כל אחד מהנאשמים אשר
צדו 6 חוחיות ושלדג לבן חזה קנס בסך 14,500 ₪ ומאסר מותנה וזאת לאחר שהורשעו בתום ניהול
ראיות וללא שעמד לחובתם עבר פלילי קודם. בערעור אשר הוגש לביהמ"ש המחוזי הורה בימ"ש המחוזי
על הפחתת עונש הקנס לכדי 10,000 ₪ שיוטל על כל נאשם תוך שנתן דעתו להעדר עבר פלילי.
ביהמ"ש המחוזי אימץ מתחם העונש ההולם אשר נע על פי החלטת בימ"ש קמא בין 5,000 ₪ ל-
16,000 ₪.

מצבו הכלכלי של הנאשם כגורם בקביעת מתחם העונש ההולם :

הנאשם מסר כי חב חובות בסך 200,000 ₪ בהוצאה לפועל, אינו עובד ואינו מקבל כל קיצבה. הנאשם הציג פלט
הגבלות פעילות שהוטלו עליו במערכת ההוצאה לפועל אך לא הגיש מסמכים שיתמכו בטיעוניו בגין סכומי חובותיו וזאת
על אף העובדה כי בית המשפט איפשר בידו להגיש מסמכים אלו לאחר מועד הטיעונים לעונש ובטרם נגזר דינו של
הנאשם.

מתחם העונש ההולם ביחס לשני הנאשם :

לאור האמור לעיל אני קובע כי מתחם העונש בנסיבות ביצוע העבירה שבפני, לאור כל האמור לעיל ביחס לנאשם הוא

כדלקמן:

- א. מהימנעות מהטלת מאסר ועד מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות.
- ב. קנס כספי הנע בין 4000 ₪ ל - 14,000 ₪.
- ג. חתימה על התחייבות כספית בין 8,000 ₪ - 25,000 ש"ח.

השלב השני בגזירת הדין - האם יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם

לא נטען בפני כי הנאשם נזקק להליך שיקומי ולאור מהות העבירות בהן הורשע , לא מצאתי כי יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא ביחס לנאשם.

יחד עם זאת, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה והיעדר עבר פלילי בתחום זה לא מצאתי לנכון לחרוג ממתחם העונש ההולם לחומרא ביחס לנאשם.

השלב השלישי - קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה :

- א. לאור אי עתירתה של המאשימה להטלת מאסר בפועל לא מצאתי מקום לדון בהשלכות ענישה זו על הנאשם שבפני. הנאשם טען בפני כי ענישה כלכלית מחמירה תפגע בו באופן קשה נוכח מצבו הרפואי והעובדה כי אינו עובד, אינו מקבל קיצבה כלשהי, לא הוכר כנכה צה"ל לאחר שעד היום לא הגיש פנייה בנושא וחי בבית הוריו. עם זאת הנאשם לא הגיש אסמכתאות בגין חובותיו הנטענים בהוצאה לפועל והסתפק בהצגת דרישת תשלום למוסד לביטוח לאומי ע"ס כ - 12,000 ₪.
- ב. הנאשם הודה בעובדות כתב אישום וחסך זמן שיפוטי יקר.
- ג. לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות שאינן בגין חוק להגנת חיית הבר. לציין כי בגליון ת/1 נרשם כי הנאשם נדון במסגרת תיק 4744-10-09 אך מעיון בתיק זה עולה כי הואשמו ונדונו במסגרתו נאשמים אחרים וככל הנראה מדובר בדיווח שגוי מטעם המאשימה.
- ד. מצב רפואי - הגם שהנאשם לא הציג חוות דעת מומחה או תעודה רפואית מפורטת הרי שהציג תעודה

רפואית נ/1 המציינת כי סובל מתסמונת PTSD. תמוהה במידה רבה הצהרת הנאשם כי תופעה קשה לכאורה ממנה סובל מאז מלחמת לבנון השנייה (שנת 2006) לא טופלה על ידו הן מול המוסד לביטוח לאומי לצורך הכרה בנכותו הנפשית הנטענת והן מול משרד הבטחון לאור טענות הנאשם אך נוכח התעודה הרפואית נ/1 מצאתי לתת משקל למצבו הרפואי של הנאשם במזגרת קביעת הרכיב הכספי בעונש הראוי בעניינו.

ה. הנאשם טען בפני כי הודה למן הרגע הראשון בחקירתו במעורבותו בביצוע העבירות וב"כ המאשימה לא ביקש לחלוק על טענה זו. מכאן אני למד כי הם פני הדברים.

שיקול הרתעת הרבים :

שיקול להחמרה בעונשם של הנאשם הינו הצורך בהרתעת הרבים במקרה של עבירת ציד חיות בר מוגנות בלא היתר בכלל וציד חוחיות בפרט.

סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 מגדיר את שיקול הרתעת הרבים בקביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם :

"מצא בית המשפט כי יש צורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירה מסוג העבירה שביצע הנאשם, וכי יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תביא להרתעת הרבים, רשאי הוא להתחשב בשיקול זה בבואו לקבוע את עונשו של הנאשם, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם."

בתי המשפט עמדו בעבר על העובדה כי בחלק גדול מתיקי החקירה בעבירת ציד בלתי חוקי נדרש בית המשפט לראיות שעיקרן נסיבתיות וזאת לאור **תחומי המחיה רחבי ההיקף בהם מצויות חיות הבר המוגנות ובהם פועלים עברייני הציד הבלתי חוקי המקשים על איסוף ראיות ישירות כך שלרוב נדרשת הרשות לאסוף ראיות נסיבתיות** . עובדה זו מקשה על הבאתם של עבריינים לדין והרשעתם לא אחת בדין. כמו כן נדרש בית המשפט למתן פרשנות מרחיבה למונח "צידה" כאמור בסעיף 1 לחוק . לפער זה בין היקף תופעה נרחב , החשש הממשי כי אוכלוסיית בעלי החיים המוגנים נתונה בסכנת הכחדה בישראל והקושי הממשי בהבאת נאשם לדין נפקות משמעותית.

פועל יוצא מן הקושי הראייתי הניצב בפני רשויות האיכפה הינו קושי באיתור עבריינים והעמדתם לדין בגין ביצוע עבירות ציד בלתי חוקי.

גם בחינת תכליתו החקיקתית של הסעיף מוליכה למסקנה דומה. אין חולק היום כי אוכלוסיית חיות הבר במדינת ישראל נתונה בסכנה אמיתית של הכחדה ובפרט ציפור החוחית, וכי מינים לא מעטים נכחדו כבר או עומדים בפני סכנת הכחדה. עיקר סכנת ההכחדה נובעת נוכח ציידים בלתי חוקיים הפוגעים ללא אבחנה, ללא מידה וללא פיקוח בחיות הבר השונות. אין גם חולק כי הצורך בהגנה על חיות הבר מפני אותם ציידים בלתי חוקיים הינו צורך חשוב ביותר לשם שימורו של המאזן האקולוגי בארץ ישראל, ולשם מניעת אבדנם של זנים שונים, שחלקם אופייניים ואף ייחודיים לאזור זה.

כמו כן יש לתת משקל למניע הכלכלי העומד לנגד עיני מבצעי עבירות אלו והצורך בהרתעת אלו המבקשים למצוא מזור לקשייהם הכלכליים בביצוע עבירות אלו.

עוד נתתי דעתי כי התביעה לא עתרה להטלת עונש מאסר בפועל אלא הסתפקה בעתירה להשתת מאסר על תנאי והטלת רכיבים כספיים הגם שהחוק מצא לנכון להכפיל משך תקופת המאסר שבסמכות בית המשפט לפסוק בעבירות הציד הבלתי חוקי.

עם זאת מצאתי כי יש מקום לגזור עונשו של הנאשם ברף הנמוך עד הבינוני של מתחם העונש ההולם נוכח הפגיעה המוגבלת בערך המוגן, מדיניות ענישה נהוגת בעבירות שנסיונותיהן חמורות מתיק זה, מצבו הרפואי של הנאשם ומצבו הכלכלי הנטען.

לאור כל האמור לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך תקופה של שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה על פי חוק להגנת חיית הבר, התשט"ו - 1955.

ב. קנס בסך 5,500 ש"ח או 55 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 1.7.17 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיד.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע משך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 9,000 ₪. אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום ייאסר למשך 30 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, 20.6.17 כ"ו בסיוון תשע"ז במעמד הצדדים.